

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Együgyű ének

(Hommage à József Attila)

*1x1 pajtahíján
lopott létrán dülöngtem
kopott kaszába léptem
nem féltem csak dühöngtem*

*teniszcipőm kibomlott
sajátmagam se jobban
szél pisszegett szorongott
a szalmacimbalomban*

*kilestek vagy megáldtak
kórébagó a számban
inoghatok gerendán
füst íze leng hazátlan*

*hazudjak vagy kiáltsak
hogy isten sincs se bánom
a lélek rúgkapál csak
szívem gazdátlan ágon*

Allegóriát rögtönöz önmagáról

*Kezdetben volt Irén:
Ige vala, béke.
Később lőn Mária:
Méz keserűsége.*

*Szép Bölcsesség vetélt
Világra engemet:
Butaság tébolygó
Fintora eltemet.*

*Vagyok gyehenna, szó fia:
Mért égek, Emma-Zsófia,
Mértéknek anyatigrise,
Mért lettem halál igrice?*

Madonna gyermekkel

(MICHELANGELO: PIETÀ)

Végy anyám még egyszer ölbe
 Meggyötörten összetörve
 Mintha mindent tartanál
 Tarts meg engem érzem élek
 Egyre súlyosabb a lélek
 Gazdájával harcban áll

Lázadó a test a gyatra
 Én reménység beste latra
 Mégis megnövök lehet
 El se bír már könnyű térded
 Tág világtól megkísértett
 Seb vagyok vad öklelet

Seb nyitott seb csak merő seb
 Lüktető kőnél erősebb
 Gyöngye lettem és nehéz
 Ládd lecsúszom újra vétlen
 Űr-öledből észrevétlen
 Majd ha Isten félrenéz

